

РЕШЕНИЕ

№ 1414

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10171** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Атлас Ко“ ООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя Н. Т. чрез процесуалния му представител адв. С. Ш. срещу Решение № 4261 от 22.09.2023 г. по НАХД № 7165/2023 г. по описа на СРС, 14-ти състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия Г № 0028286, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за административно нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ вр. чл. 461, т. 1 от КЗ. Жалбоподателят развива доводи, че оспореното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон. Според същия решаващият делото състав не е взел предвид, че санкционираното лице е ползвател по договор за лизинг, а не собственик на процесното МПС. На следващо място съдът не е съобразил всички представени по делото доказателства, в това число застрахователна полица, от която несъмнено се установява, че към датата на твърдяното нарушение автомобилът е имал валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. По същество от съда се иска отмяна на решението и потвърдения с него фиш и присъжда на разноски на основание чл.36, ал.3 от Закона за адвокатурата поради липса на сключен договор.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата. Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призван, се представлява от чрк. П., която моли съда да остави в сила обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и не по изложените в нея съображения.

От фактическа страна районният съд приел за установено, че "на 01.02.2021 г., в 16:25 часа, в [населено място], [улица] (бензиностанция „ПЕТРОЛ“), с посока от [улица] към ул. „Проф. Ал. Т.-Б.“, като законен представител на ЮЛ „АТЛАС КО“ ООД, което е собственик на МПС - лек автомобил, марка „Ф.“, модел „А.“, с рег. № , регистрирано в Република България и не е спряно от движение, не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, което представлява нарушение на Кодекса на застраховането. Нарушението е заснето и установено с АТСС № 11743с7.

За така установеното е издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система (АТТС) на жалбоподателя, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2, във вр. чл. 461, т. 1 от КЗ , е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.“

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на фиша не са допуснати съществени нарушения, същият съдържа всички изискуеми реквизити посочени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДВП, в това число и описание на процесното нарушение с всичките му индивидуализиращи белези. Отчет е редовност на автоматизираното техническо средство, с което е установено нарушението, както и че не са налице основания за приложението на чл.28 от ЗАНН.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно.

На първо място касационната инстанция ще се съгласи с жалбоподателя, че съдът не е изпълнил законното си задължение да обсъди релевираните пред него възражения и доказателства, доколкото въпреки сравнително пространните мотиви в тях липсват каквито и да са съображения относно наличието или липсата на валидно сключена застраховка в контекста на представените в тази връзка застрахователна полица и справка от Гаранционен фонд или досежно обстоятелството кой е действителния собственик на автомобила във връзка с представените договор за лизинг и регистрационен талон на автомобила. Независимо от горното, което самостоятелно би довело до отмяна и връщане на делото, настоящия съдебен състав намира, че дори в границите на фактическите установявания на първата инстанция, които са буквален препис на обжалвания електронен фиш, се установяват достатъчно тежки пороци при издаването на същия, които да обосноват неговата отмяна, която в най-пълна степен

ще гарантира правата на жалбоподателя и същевременно прави безпредметно връщането на делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в ЗДвП. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вкл. регламентирания изисквания за съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият електронен фиш, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство/система нарушение на КЗ, не съответства на императивните формални изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП досежно неговото съдържание. Липсва обективизирано каквото и да било описание на нарушението от фактическа страна. Посочената за нарушена разпоредба на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ указва, че всеки притежател на моторно превозно средство е длъжен да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, но отговорността при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективизиращи признаци. Налице е смесване на две отделни нарушения – това по чл. 638, ал. 1 и по чл. 638, ал. 4 КЗ. Касае се за две различни хипотези, като първата предвижда, че нарушение е бездействието – неключване на изискуемия договор, а втората изисква и управление на автомобила, за който не е сключен договор от неговия собственик.

В настоящия случай в електронния фиш липсва описание на обстоятелството, че е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. Обстоятелствената част на електронния фиш не съдържа посочване на изпълнителното деяние по ал. 4 на чл. 638 КЗ, което е „управлява“. Нещо повече, видът на нарушението не може да бъде установен и от посочената за нарушена правна норма, доколкото в електронния фиш липсва позоваване на чл. 638, ал. 4 КЗ. По отношение на това обстоятелство следва да бъде отбелязано, че в мотивите си районният съд е „дописал“ квалификацията включвайки в нея и разпоредбата на чл.638, ал.4 КЗ, но действително изписаната такава в обжалвания електронен фиш е само:“чл.638, ал.1, т.2 вр. чл.461, т.1 от КЗ“. За пълнота, настоящият състав следва да отбележи, че посочването единствено на цифровата квалификация на нарушението не изпълнява посоченото нормативно изискване към формата и съдържанието на акта. Несъмнено, електронният фиш следва да съдържа фактите и обстоятелствата, включени в състава на нарушението, в противен случай се нарушава правото на защита на подведения под отговорност субект да разбере какво му се вменява. В този смисъл, електронният фиш е издаден в противоречие с процесуалния закон. Предвид изложеното е и абсолютно безпредметно обсъждането на останалите предпоставки за ангажиране на

административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд е неправилно, и като такова следва да бъде отменено, като бъде постановено решение по същество, с което издаденият електронен фиш бъде отменен.

При този изход на спора разноски се следват на касатора. В хода на производството, още с касационната жалба процесулният му представител е претендирал такива на основание чл.36, ал.3 от ЗА поради липса на сключен договор. Съгласно чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата, при липса на договор, определящ размера на възнаграждението, определянето се извършва на основа на Наредбата за установяване на минималните размер на адвокатските възнаграждения. В тази хипотеза, съдът не може да замести волята на страните по договарянето на справедливия и обоснован размер на адвокатското възнаграждение, като присъди възнаграждение, определено по Наредбата. Законът за адвокатурата и Наредбата изрично предвиждат, че липсваща воля по договарянето на възнаграждение може да бъде заместена само от Адвокатския съвет по реда на чл. 36, ал. 3 ЗАдв. Съдът не е в правомощията си да определя размера на възнаграждението по едно правоотношение, отличаващо се с доверителния си елемент и свободата на договаряне (в този смисъл и РЕШЕНИЕ № 208 ОТ 22.06.2015 Г. ПО Т. Д. № 3961/2013 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС). Поради изложеното съдът не присъжда разноски.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4261 от 22.09.2023 г. по НАХД № 7165/2023 г. по описа на СРС, 14-ти състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия Г № 0028286, издаден от СДВР, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ електронен електронен фиш /ЕФ/ Серия Г № 0028286, с който на „Атлас Ко“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за административно нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ вр. чл. 461, т. 1 от КЗ..

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.